

τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών είναι εικόνα από το μέλλον των ντόπιων προλετάρων

Η ανεμπόδιστη εφαρμογή των νέων μέτρων και η επιβολή της εξαθλίωσης ως όρου ζωής των πληβείων του ελληνικού κράτους απαιτεί την εδραίωση καθεστώτος εκτάκτου ανάγκης, την εφαρμογή δόγματος μηδενικής ανοχής και τη μετατροπή ολόκληρης της χώρας σε ένα τεράστιο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Η στρατιωτικοποίηση των πόλεων, οι απολύσεις με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, η ρητορική των πολιτικών με υγειονομικούς όρους, η διαπόμπευση οροθετικών, οι επιχειρήσεις σκούπα και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης για τοξικοεξαρτημένους και μετανάστες χωρίς χαρτιά είναι μόνο μερικές αποδείξεις του ότι η κατάσταση έκτακτης ανάγκης έχει γίνει ο κανόνας. Απαραίτητο στοιχείο αυτής της στρατηγικής είναι η κατασκευή τεχνητών κινδύνων για την ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία, η διαχείριση του φόβου και η υποδούλιση του μίσους για όποιον εξουσία στοχοποιεί ως εχθρό. Ειδικά σε συνθήκες κρίσης του συστήματος, όσοι δεν είναι αρκετά πειθήνιοι και παραγωγικοί, όσοι περισσεύουν για την παραγωγική μηχανή του καπιταλισμού και φυσικά όσοι αντιστέκονται θα είναι οι επόμενοι που θα βρεθούν σε αυτήν τη θέση.

Σήμερα, την εποχή της παγκοσμιοποίησης του καπιταλισμού και ειδικά εν μέσω κρίσης, διεξάγεται στην περιφέρεια του δυτικού "πρώτου" κόσμου ένας άγριος ενδοκαπιταλιστικός πόλεμος για την ανακατανομή του πλούτου και τη συγκέντρωση των αγορών σε όλο και λιγότερα χέρια. Αυτός ο πόλεμος εκδηλώνεται, τότε με τη μορφή άμεσων στρατιωτικών επεμβάσεων για το άνοιγμα του δρόμου στις πολυεθνικές, τότε με την υποκίνηση εμφυλίων πολέμων και την εγκαθίδρυση ελεγχόμενων δικτατορικών καθεστώτων και τότε με την επιβολή μηχανισμών "στήριξης" όπως συμβαίνει στην Ελλάδα. Είναι ο ίδιος πόλεμος ο οποίος βασίζεται στην ακόρεστη δίψα των καπιταλιστών για περισσότερα κέρδη, που προκαλεί πολέμους, μολύνει το περιβάλλον, εξαθλιώνει ολόκληρες κοινωνίες, γεννά την ανεργία και οδηγεί στον ξεριζωμό των ανθρώπων και στη μετανάστευση. Ο πόλεμος αυτός έχει θύματα... τον πληρώνουν με αίμα οι καταπιεσμένοι, οι εκμεταλλεζόμενοι, οι προλετάριοι. Τις επιπτώσεις του ίδιου αυτού πολέμου συμφερόντων, τις βιώνουν τόσο τα κατώτερα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας όσο και οι μετανάστες και πρόσφυγες χωρίς χαρτιά που αναγκάζονται να περάσουν από εδώ στην προσπάθειά τους να φτάσουν στον ευρωπαϊκό "παράδεισο".

Τα κράτη της ευρωπαϊκής ένωσης ελαστικοποιούν τη μεταναστευτική τους πολιτική, ανάλογα με τα συμφέροντα της εκάστοτε άρχουσας τάξης που υπηρετούν. Ενίοτε χρησιμοποιούν τους μετανάστες ως φτηνά εργατικά χέρια, ενώ όταν δε τους είναι χρήσιμοι τους δαιμονοποιούν και τους αφήνουν να σαπίζουν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Έτσι και στην Ελλάδα, αφού πρώτα η "ανάπτυξη" πάτησε στην φτηνή εργασία των μεταναστών, σήμερα η χρησιμότητά τους για την εξουσία είναι μεγαλύτερη ως αποδιοπομπαίων τράγων της κρίσης, με σκοπό των αποπροσανατολισμό της ελληνικής κοινωνίας από τους πραγματικούς υπεύθυνους για αυτήν. Η ρατσιστική αντιμεταναστευτική προπαγάνδα του κράτους, έχει ως σκοπό τη διαίρεση των καταπιεσμένων και την παραγωγή κοινωνικής συναίνεσης στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και στο καθεστώς έκτακτης ανάγκης.

Η κατασκευή στρατοπέδων συγκέντρωσης και στην Ελλάδα είναι συνέχεια της γενικότερης ευρωπαϊκής μεταναστευτικής πολιτικής, την οποία όπως είναι φυσικό, εφαρμόζει κατά γράμμα το ελληνικό κράτος, και η οποία εξυπηρετεί πολλαπλά οφέλη. Πέρα από την προσπάθεια πρόληψης μέσω του φόβου των αναπόφευκτων κοινωνικών εκρήξεων που γεννά η ανέχεια που επιβάλλουν τα ντόπια και ξένα αφεντικά, επιχειρείται η μετατροπή της κατάστασης εκτάκτου ανάγκης σε μόνιμη γενικευμένη συνθήκη και η αποδοχή της μέσω της συνήθειας. Παράλληλα, το κράτος εμφανίζεται να παρουσιάζει έργο στον τομέα της ασφάλειας με σκοπό να συσπειρώσει και να προσεταιριστεί τα συντηρητικά κομμάτια της κοινωνίας. Τέλος, το ελληνικό κράτος έχει μεγάλα οικονομικά οφέλη από τη χρηματοδότηση, μέσω ευρωπαϊκών κονδυλίων, για τη συντήρηση των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Για τον κόσμο των αφεντικών, είναι έγκλημα το να διεκδικεί κάποιος δικαίωμα στη ζωή προσπαθώντας να σωθεί από τον πόλεμο, τη φτώχεια και τον θάνατο. Για μας όμως, οι μόνοι εγκληματίες είναι οι ίδιοι, αυτοί που χαράζουν σύνορα, που χωρίζουν τους ανθρώπους σε νόμιμους και παράνομους, αυτοί που κατασκευάζουν εθνικά μίσση μεταξύ των λαών και εξαπολύουν πολέμους προκαλώντας εκατομμύρια προσφύγων. Για μας οι μόνοι εγκληματίες, ο κοινός εχθρός όλων των εκμεταλλεζόμενων είναι τα κράτη και ο καπιταλισμός. **Όσο δεν αντιλαμβανόμαστε τον κοινό μας εχθρό τόσο θα υψώνονται τείχη και στρατόπεδα συγκέντρωσης παντού.**

ταξική συνείδηση - όχι εθνική
αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ